

UKA 2017/41

24. oktober 2017

Forslag til forespørgselsdebat om, hvordan vi kan bidrage til at kunstnerhvervet bliver mere rentabelt i fremtiden her i landet, men også som eksport til udlandet ved salg af kunst, så vi kan eksponere vores land.

(Medlem af Inatsisartut Peter P. Olsen)

Fra Inuit Ataqatigiit siger vi tak til Peter P. Olsen, som tager dette så vigtige emne for kunstnerne op til debat. Når han har samlet op fra denne debat, lover vi at støtte op om konkretiseringen af dette forslag som har befolkningens opbakning.

Fra samfundets side har vi god grund til at støtte op omkring kunsten.

Kunst bliver brugt til at formidle det man føler. En kunstner bruger sin sjæls erfaringer til at vise tingene på sin egen måde. På denne måde kan mennesker, og samfundet, bedre forstå hinanden og skabe et fælles rum. Kunstnerne skaber rum og forståelse over vigtige emner, til tider over emner som er svære at snakke om og sætte ord på. På denne måde tydeliggør de tingene på en enkel måde, så de kan forstås af de fleste.

I samfund findes der ofte kunstformer, som karakteriserer landet for folk udefra. Her i landet har vi trommen og maskedansen som vores særlige varemærke. Også skulpturer udført af vore egne materialer og benskærerarbejde er vores varemærke.

Kunsten er også noget vi er stolte af. For eksempel er vi stolte af kvindens flotte nationaldragt som også er en del af vores varemærke. Dragten er ikke kun et flot stykke arbejde, men er en omstændelig udført form for kunst. Dragten viser håndværkerens store evner, fantasi, evnen til at finde på og bruge materialer, til stor stolthed for ejeren og for samfundet.

Kunst er også et stykke arbejde. Nogle mennesker er i besiddelse af helt ekstraordinære evner. Et udekoreret hus er som et hus uden sjæl, men hvis man sætter en kunstner til at dekorere den, får den sjæl og varme. Så kunst er også et stykke arbejde som samfundet har brug for, og derfor et stykke arbejde som så meget andet kræver en arbejdskraft. Men et arbejde som kræver en specialiseret arbejdskraft.

Vi vil gerne indlemme turismen som en del af vores vigtigste erhverv. I mange år har vi troet på, at turisterne kun kom hertil på grund af den smukke natur. Men mange turister kommer hertil for at møde mennesker. Og turisterne vil gerne have minder med sig hjem, og hvad ville være mere passende end vores særegne kunst. For kunstnerne levendegør ting. Hvad enten det er glas, ler, træ, eller et hvilket som helst materiale, så besjæler kunstneren dette materiale med vores egenart som samfund. Og når turisterne køber kunsten, tilføres landet med den hårdt tiltrængte valuta udefra.

INUIT ATAQATIGIIT

Inatsisartuni

Materialer kommer til udnyttelse via kunsten. Skind, gevirer, sten, drivtømmer er ting som får værdi efter bearbejdelse af en kunstner og udnyttes, til glæde og som varemærke for samfundet.

Kunst bearbejdet af vore forskellige materialer skal ikke kun fungere som minder, men hvis der er efterspørgsel udefra, kan man drage nytte af det som en handelsvare. Udover dette kan succesfulde musikkere generere midler til landet, ligesom det har været tilfældet i Island.

De nævnte ting viser hvor meget de enkelte kunstnere og samfundet går glip af indtægter, kun fordi vi ikke giver dem de rette vilkår.

I nogle lande giver man kunstnerne løn i erkendelse af, hvor vigtige de er for samfundet. De får skattelettelser, de får muligheder for udstillingsfaciliteter eller får støtte på anden vis.

Efterhånden er det ikke så få millioner som ydes direkte i støtte til erhverv via finansloven. Og med det ene formål at bane vejen for udvikling for disse erhverv.

Som sagt kan kunsten udgøre et erhverv som kunne gavne både den enkelte og samfundet. Med dette for øje, kunne man for eksempel ved aflønning med et fast beløb, støtte kunstneren såvel som samfundet, en finansiering som vil komme til at lønne sig.

Som nævnt i debatoplægget, har man i andre samfund erfaringer med diverse skattelettelser til forskellige kunstnere. I dag må mange kunstnere udøve deres kunst ved siden af det faste arbejde, så de kan få brød på bordet. Hvad ville der ikke ske, hvis vi ved aflønning eller skattelettelser kunne give dem muligheder for at lave mere kunst. Kunstnerne og samfundet vil få så meget ud af det.

I dag får sportsudøvere tilskud til deres rejser. Hvis også vi kunne behandle vore kunstnere på denne måde, ville vore regioner kunne bindes bedre sammen, inspirere hinanden og udvikle sammen.

Kort sagt kan jeg opsummere: Da kunst er så vigtigt for sjælen, og kan blive til større gavn i erhvervslivet, må vi finde en måde hvorpå vi støtte op om det. Vi må finde en løsning for de kommende år og fokusere på at realisere vore beslutninger. Hvis det er den økonomiske støtte der skal til, må vi gøre dette, for støtten vil komme tilbage. Lad os støtte op, således at vi f.eks. kan udnytte skindene bedre. Lad os om nødvendigt lønne kunstnerne så de får bedre muligheder for at lave kunst, således at de enkelte kunstnere og samfundet får gavn af dette tiltag.

Med disse ord skal vi endnu engang opfordre Peter P. Olsen fra Inuit Ataqatigiit til at gå videre med dette, og vi lover vores opbakning dertil.